

Fontany Antoniego

Dzielnice: Bielany

Osiedla: Stare Bielany

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od zagranicznych postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1928

Opis

Są dwie osoby o tym imieniu.

Paweł Antoni Fontana (1696-1765) - włoski architekt doby późnego baroku, działający w Polsce. Pochodził z Castello niedaleko granicy włosko-szwajcarskiej, kształcił się w Turynie. Do Polski przyjechał prawdopodobnie w 1733 roku na zaproszenie rodziny Sanguszków i przebudował pałace w ich dobrach w Lubartowie oraz Zasławiu na Wołyniu. Później zajął się projektowaniem głównie obiektów sakralnych na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej (Lwów, Włodawa, Lublin). Zmarł we wspomnianym już Zasławiu.

Jakub Antoni Fontana (1710-1773) - architekt. Wywodził się ze znanej włoskiej rodziny, jednak urodził się w Szczuczynie. Nauki pobierał we Włoszech oraz Francji, do Polski wrócił prawdopodobnie w roku 1735 i wówczas to został budowniczym królewskim. Zaprzyjaźniony z marszałkiem Bielińskim, opracował rozplanowanie a częściowo i zabudowę jego jurydyki Bielino. Już w 1757 roku mianowany został przez Augusta III Sasa Kapitanem Architektem Jego Królewskiej Mości a Stanisław August Poniatowski nobilitował go i awansował do stopnia pułkownika. Był przedstawicielem stylu barokowego, jednak z nawiązaniem do baroku saskiego, francuskiego rokoka oraz wczesnego klasycyzmu. Działał głównie w Warszawie, chociaż pojedyncze budowle jego projektów znajdują się także w okolicznych miejscowościach (Otwock, Kobyłka, Góra Kalwaria). Do jego najświetniejszych dzieł w stolicy (projekty lub przebudowy) zaliczyć należy na pewno Seminarium Duchowne przy ul. Świętojańskiej 6 (1741-54), konwikt pijarski Collegium Nobilium (1743-54), Pałac Małachowskich przy ul. Miodowej (1750), fasadę Kościoła św. Krzyża przy Krakowskim Przedmieściu (1753-57), Kościół Wizytek przy Krakowskim Przedmieściu (1754-61), Letni Konwikt Pijarski na Faworach (1759-61), Bramę Mostową (1769), kamienicę pod Okiem Opatrzności przy ul. Freta 29 (1770-73), Kamienicę Prażmowskich przy Krakowskim Przedmieściu, Kościół św. Franciszka Serafickiego i klasztor franciszkanów przy ul. Zakroczymskiej, Pałac Branickich przy ul. Miodowej. Od 1762 roku zajmował się pracami w Zamku Królewskim (jego dziełem jest m.in. Sala Mirowska, Sala Sejmowa, elewacje bram - Grodzkiej i Senatorskiej - oraz nowy wizerunek Gabinetu u Marmurowego) a także w Łazienkach. Był człowiekiem bardzo zamożnym, o czym świadczy fakt postawienia w 1770 roku własnej kamienicy przy ul. Zakroczymskiej 2 i przejęcie na własność pałacyku Murano. Był spokrewniony z innym znakomitym architektem, Dominikiem Merlinim. Zmarł w Warszawie.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 1: **Szkoła Podstawowa nr 214 im. Stanisława Skrypija.** Powstała w 1964 jako podstawówka. Gimnazjum Integracyjne nr 70.

Nr 2: **Przedszkole nr 236.**

Nr 3: **Szkoła Podstawowa nr 133 im. Stefana Czarnieckiego.** Szkołę utworzono w 1935 dla przeładowanej szkole przy Marii Kazimiery. Jan Brodnicki dostał dla szkoły 2 baraki, piaszczyste podwórko i ponad 300 dzieci. W 1936 szkoła przeniosła się na Kolektorską. Dzięki prężnemu działaniu dyrekcji i rodziców, szkoła rozbudowała się. W 1939 budynki zajął Wehrmacht. W czasie wojny szkołę często przenoszono z miejsca na miejsce, aż osiadła przy ul. Lelewela. Po wojnie szkołę otwarto przy Marymonckiej 66. Dzisiejszy budynek powstał w 1956 w nowym budynku z płyt piaskowca wg proj. Marii i Kazimierza Piechotków. W 1960 szkoła otrzymała dzisiejszego patrona. W 1972 Jan Brodnicki przeszedł na emeryturę. Do 1991 szkołą kierowała Wiesława Majorkiewicz. W 1998 szkołę wyremontowano i założono nowe instalacje.

Stacja elektryczna. Ceglana budowla na tyłach Naszego Domu.

Nr 22: **Kamienica.** Dwupiętrowa.

Nr 24-40: **Szeregowiec.** Ciąg dwupiętrowych domków z klatkami schodowymi.

Data nadania nazwy: 1928.05.14
